

Bilag 7.

Ministeriet for Søfart og Fiskeri.

København, den 20. Januar 1931.

I Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 18. f. M. til det ærede Udvalg angaaende Driftsregnskab for Skoleskibene „København“ og „Viking“ tillader jeg mig hermed at fremsende Skrivelse af 9. d. M. fra Dansk Sejlskibsrederiforenings Bestyrelse, indeholdende Foreningens Besvarelse af de af Udvalget stillede Spørgsmaal.

Efter den Anledning, Sagen dertil giver, skal jeg ved Fremsendelsen af denne Besvarelse bemærke følgende:

Bestyrelsen for Dansk Sejlskibsrederiforening erkender, at den foreliggende Uddannelsesopgave ikke længere lader sig løse paa Basis af den Del af Sejlskibsflaaden, der har den afgørende Værdi som Uddannelsessted, nemlig de større Sejlskibe, og Bestyrelsen er herved i nøje Overensstemmelse med det sagkyndige Udvalg, som paa min Foranledning har forberedt Skoleskibsforslaget. Tilbagegangen for Sejlskibserhvervet fortsættes. I 1930 udgik saaledes ved Forlis og Salg til Udlandet alene af den heromhandlede Gruppe 18 Skibe af en Størrelse varierende fra ca. 100 Tons til henimod 400 Tons Brutto, og samtidig maatte Staten som ekstraordinært Tilskud til Sejlskibenes Ulykkesforsikring bevilge et Beløb af 75 000 Kr. for Aaret 1929.

Under denne Situation af fortsat Tilbagegang vilde det ikke kunne forsvares at anvende Beløb paa Udvidelse af Mandskabslukafer i saadanne Skibe, hvis Forbliven i Handelsflaaden udover et ganske kort Tidsrum maa synes mere end tvivlsom, ligesom det i det hele maa findes uforvarsligt vedblivende at forlade sig paa Sejlskibene som Hovedbasis for det samlede Skibsfartserhvervs vigtigste og vanskeligste Uddannelsesspørgsmaal.

Hvad særlig angaar det under Punkt 4 berørte Spørgsmaal om en vis Søfart som Betingelse for Optagelse paa det foreslaaede Skoleskib, skal det bemærkes, at det efter Sagens Natur vil være en Selvfølge, at der altid gives Præference til saadanne Aspiranter, som i Forvejen har Tilknytning til Søen, for Eksempel gennem en vis Tids Søfart. Af Hensyn til Længden af Togtet i „Georg Stage“ kunde der dog ikke være Tale om mere end højst 4 Maaneder. Fremdeles vilde man vel før at hindre Misbrug være henvist til af Aspiranterne at forlange en Forhaandserklæring paa Tro og Love angaaende Hensigten om at lade sig uddanne til Befalingsmand i Handelsflaaden.

Gennem Indførelse af en Praksis som den nævnte vilde man formentlig kunne have tilstrækkelig Sikkerhed, men om en positiv Lovregel om forudgaaende Søfart maatte foretrækkes, maatte der i hvert Fald til en saadan knyttes en Dispensationshjemmel under Hensyn til Nødvendigheden af, at Skoleskibets Rammer fyldes, og at adskillige Hjem utvivlsomt ser en Betyggelse i den Omstændighed, at den unge begynder sin Løbebane i et Skoleskib.

Endvidere vedlægges en her udarbejdet Oversigt over „Forhold vedrørende den til Indstilling til Styrmandseksamen krævede Matrosfart“, af hvilken Oversigt det vil ses, at det af Hensyn til de stigende Vanskeligheder ved Erhvervelse af Matrosfart vil være ønskeligt, om der i det foreslaaede Skoleskib haves Raadighed over nogle Matrospladser, samt at der under Hensyn til saavel